

15/3/60

Ἡ χώρα ταῦτα διὰ στρατιωτικῶν νόθων, τῆ συνταγματικῆς καταχρησάμεθα δικαιοσύνην τῶν κληθέντων ἔχον ἐξ ἀποδείξεων καταλυθῆ. Κατηργηθῆ ἡ δόξα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς προσηγορίας εἰς τὰ ἀκαταστήσια κατὰ τῶν παρανόμων πράξεων τῆς ἀδικήσεως. Ἄν ὑφίστανται συνέπειαι αἱ συνταγματικαὶ ἐγγυήσεις καὶ αἱ προηγουμένως τοῦ σχηματισμοῦ κοινῆς γνώμης καὶ ἐλευθερίας ἐπιδηλώσεως αὐτῆς. Καὶ εἰς συνέπειαι αὐταὶ εἶναι ἀδύνατος ἡ διεξαγωγή συζητήσεως διὰ τὸν καταρτισθῆν ὀργανισμοῦ Συντάγματος διὰ τῆν χώραν.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀναγνωρισθῆ. Ἡ συνταγματικὴ μεταρρυθμίσεις πρέπει νὰ ἀποσκοπῆ εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὴν πραγμάτωσιν κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἄν πρέπει θύμῃ νὰ διακριθῆται ἡ σημασία οἰαοῦντοτε συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως. Αἱ πολιτικαὶ καὶ ἠθικαὶ κρίσεις, τοῦ συνειδητοῦ τῆν χώραν, ὅν προήλθον διὰ τῆν ἀπουσίαν ἢ τῆν διελλείαν τῶν συνταγματικῶν κειμένων, ἀλλὰ διὰ τῆν κερδέρων παρεμβάσεων τοῦ γράμματος καὶ τοῦ κινήματος τοῦ Συντάγματος.

Ὁ πρόβλημα εἶναι νὰ ἐξελεθῆ ἡ χώρα τὸ καχόταρον διὰ τὸ πραγματικὸν διεξίτησον, εἰς τὸ ἔπος ἐβρίσκειται, πρὸς τοῦτο ἀκαταστήσια ἢ ἕκαστος ἀκαταστήσια τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ὁ σχηματικὸς ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν εἰς τὸ ἔπος. καὶ τοιαύτων ἐπισημῶν καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ συζητήσις ἐπὶ τῶν ἐπισημῶν συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῆς ἀναθεωρήσεως διαδοχικῶς διὰ τῆν πραγματοποίησιν αὐτῶν.

Ἐντάγμα, ὁφειλόμενον καθ' οἰανδήποτε ἄλλην διαδοχικῶν, εἰς σκοπὸν τοῦ ἀπαιτήτου πολιτικοῦ καὶ ἠθικοῦ κέρους καὶ εἰς γίνῃ αὐτῶν πολιτικῶν κρίσεων ὀργανισμῶν ἐκείνων τῆς διοίκσεως ἐγγύτης μέχρι τοῦδε ἡ χώρα.

Ἀθήναι, 15 Μαρτίου 1960

Γ. Μάγρο
1 Σελῆς
Α. Κανιφόρατος

